

per -i, zaklada, fond za nemoćne vojнике.

invalidiare (*invalidio, -gi*), *v. a.* složiti u kovčeg.

invalso, *p. p. d' invalere*, uveden, prihvaćen, u uporabi; è *invalso l' uso che*, uveden je običaj da; *opinione -a*, općenito je prihvaćeno; *l' uso è* —, u uporabi je, običaj je.

invanimento, *m. gordost.*

invan-ire (*invanisco, -sci*), *v. a.* učiniti gordim, uzoholiti. || *-irsi*, *v. r. e v. n.* postati gord, uzoholiti se.

invano, *av. uzalud(no), beskori-sno; badava.*

invariabile, *ag. nepromjenljiv.*

invariabilità, *f. nepromjenljivost.*

invariabilmente, *av. nepromjenljivo.*

invariato, *ag. nepromjenjen.*

invasare, *v. a. (méttere in vaso)* posaditi, metnuti u grastu (cvijetnjak, lonac, saksiju); (occupar l' animo) zaposjeti, posjednuti (od vraka). || *v. n.* ukopistiti se.

invasato *p. p. (messo in vaso)* posaden, metnut u grastu, saksiju. || *ag. posjednut (od vraka); — nei vizi, ogreao u opaćinama.*

invasione, *f. (atto ed effetto dell' invadere) neprijateljska nava-la, najezda; vojska, koja upane, provali; (atto d' invadere) zauzeće, osvojenje, pokorenje; — di potere, zauzeće vlasti.*

invasore, *m. napadač, osvajač.*

invecchiamento, *m. starenje; za-starjevanje.*

invechiare (*invècchio, -chi*), *v. n.* stariti, ostarjeti. || *v. a. stariti, davati star izgled; (fig.) zastarjevati, zastarjeti; è un ritratto che t' invecchia*, slika je, koja ti daje star izgled; *s' invècchia e s' impazza*, što stariji, to ludi.

invece, *prep. (in luogo di) mjesto, umjesto (col. gen.). || av. (al contrario) naprotiv, dok; — di lavorare, umjesto da radi; diceva d' aiutarlo e invece lo tradiva*, govorio je da mu pomaže, a naprotiv ga je izdavao.

inveire (*inveisco, -sci*), *v. n.* gr-diti, ružiti, vikati na nekoga; napasti pogrdnim riječima; sa-suti grdnje na nekoga, opsovati nekoga.

invenenare (*inveneno*), *v. a. (fig.)* otrovati.

invenen-ire (*invenenisco, -sci*), *v. a.* pogorčiti; učiniti jetkim. || *-irsi*, *v. r. e v. n.* razjediti se, razljutiti se.

invellutare e invellutire (*invellu-tisco, -sci*), *v. a. (p. u.)* davati izgled kadive, baršuna, samta; ukrasiti kadivom, baršunom.

invendibile, *ag. koji se ne može prodati; mèrce —, roba bez vrijednosti.*

invendicato, *ag. neosvećen.*

invenduto, *ag. neprodat, nepro-dan.*

invènia, *f. oprost, oprasjanje; (eccl.) uzdah; (moina) prazne ri-ječi, mile-lale.*

invenire (come *venire*), *v. a. (lett..) naći, pronaći.*

invent-are (*invènto*), *v. a. izumiti, pronaći, pronalaziti; (fandòne) izmislići, izmišljati; — di sana pianta, isisati iz maloga prsta. || *-arsi*, *v. r. il pauroso s' invènta i pericoli*, strašivica izmišlja po-giblji.*

inventariare (*inventàrio*), *v. a. po-pisati, sastaviti imovnik.*

inventàrio (-ri), *m. imovnik, in-ventar; (di libri) popis, katalog; — della sostanza, popis imovine; — d' uffizio, inventar, imovnik ureda; assunzione dell' —, sa-stavljanje inventara, imovnika; con benefizio d' —, (primanje nečega) s pravom na provjera-vanje.*

inventatore, *m. (pop. in mal sénso) kovač; izmišljač.*

inventiva, *f. domišljatost.*

inventivo, *ag. koji izumjava, pro-nalazi; dosjetljiv, domišljat, pro-mećuran.*

inventore, *m. (=trice, f.) iznalazač, pronalazač, izumilac, obretnik; (di notizie false, calunnie) iz-mišljač.*

invenusto, *ag. (lett.) ružan, naka-zan; (fig. e fam.) nepriličan, ne-prikladan.*

invenzione, *f. pronalazak, izum, iznalaženje, pronalazjenje; (di cose false) izmišljanje, izmišlj-tina; autore d' —, začetnik prona-laska, izumilac; (eccl.) — della Croce, iznašače Križa.*

inver-, *prep. (poët.) V. inverso.*

inverarsi (*invero*), *v. r. obistiniti se.*